

Ki je za nas umiral - živi

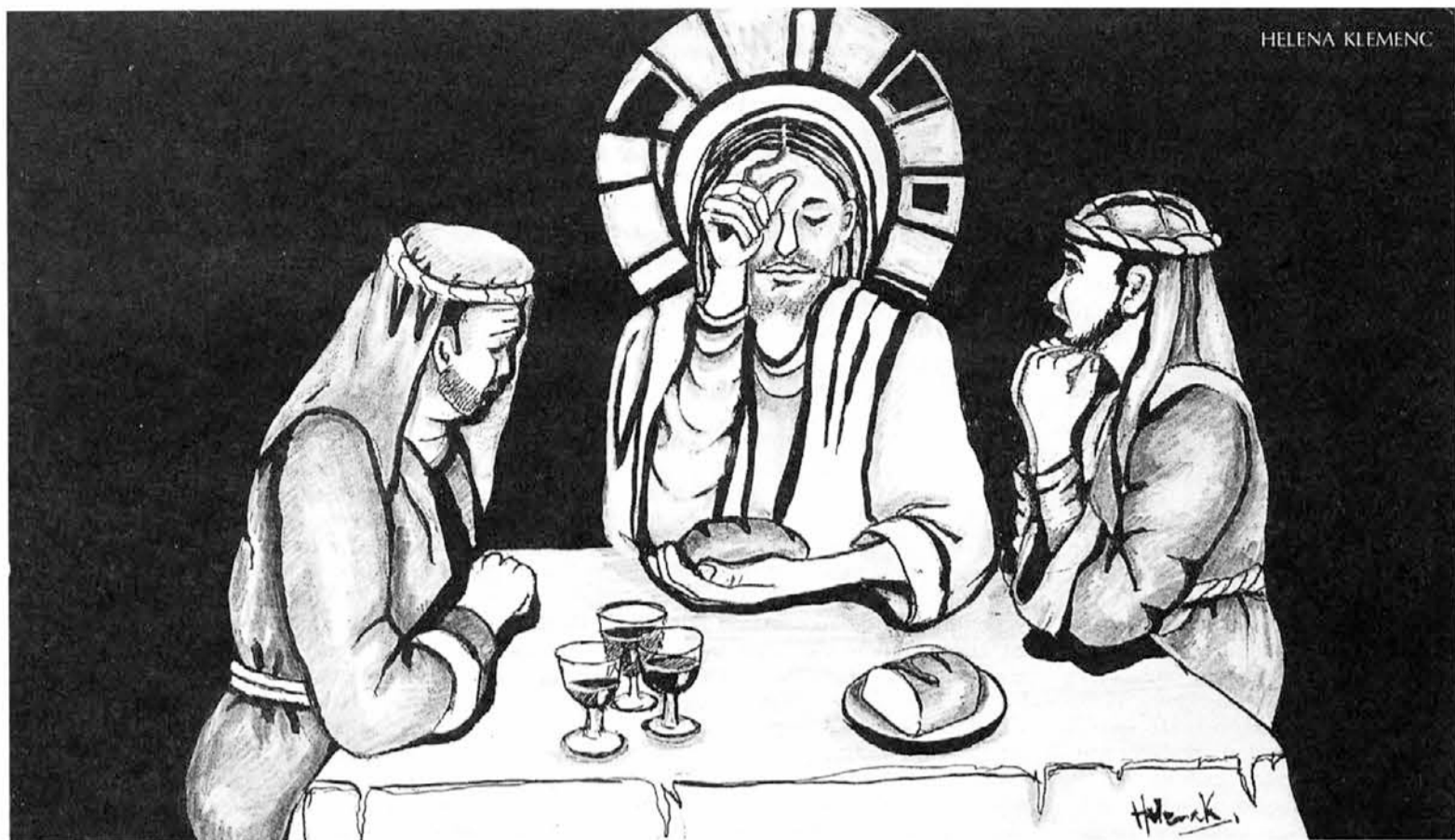
Vstal je, o vstal je!
Tako kot je rekel vsem,
ki takrat že so radi imeli Ga.
Zora odprla je v slutenju veke,
oljke vzdrhtele so v dihanju Vstalega.

Res se je vrnil!
Tako je obljubil vsem,
ki takrat so Sina sovražili.
Tekmeca, ki je zaslužnjene snubil,
da bi v upor zoper greh se vsi dvignili.

Znova živi,
ki za nas je umiral, zate in zame,
za narod naš, da bi bil!
Nimaš besed? Čuj, narava Mu svira:
v smrt so ga vrgli,
ki z vstajenjem je smrt ubil.

Vstal je, da, vstal je,
da z lic nam obriše sol od solza,
ker spomin na pekel grobov žge,
in razjé še tako močne hiše.
Vstal je, da vemo, da gremo za Njim
domov.

Vladimir Kos
s pozdravi in zahvalo

HELENA KLEMENC

Svobodna Slovenija želi vsem sotrudnikom, raznašalcem, naročnikom, dobrotnikom in bralcem, tako v Argentini kot po svetu in v Sloveniji blagoslovljene in vesele velikonočne praznike!

NAŠA IN LETOŠNJA VELIKA NOČ

BRANKO ROZMAN

Velikonočno voščilnico z zajci, piščanci, zvončki in trobenticami ter dobrimi željami za veliko denarja in uspešnosti bi najrajši pošiljal telju vrnil, saj velika noč menda ni praznik fane in flore, pa tudi ne polnih denarnic in seštevanja dosežkov.

Velikonočno sporočilo je zelo preprosto: „Kristus je vstal. Vstali bomo tudi mi.“ To so povedali Jezusovi najožji učenci, potem ko so se z Njim, Vstalom, srečevali in pogovarjali. Po začetnih dvomih so Jezusovo vstajenje sprejeli za osrednjo resnico svoje vere in oznanjevanja. Na koncu svoje poti so jo zapečatili z lastno krvjo. Neločljivo povezano s to resnico so povedali kot razodeto resnico tudi to, da bomo vsi ljudje na koncu časov vstali v večno življenje. Apostol Pavel je zapisal, da je to dejstvo sam smisel našega bivanja: „Če mrtvi ne vstajajo, jejmo in pijmo, saj bomo jutri umrli“ (1 Kor 15,32). To, da bomo večno živeli, je po eni strani nagib, da živimo odgovorno, saj bo treba nekoč položiti račun, po drugi pa razlog za najčistejše, neuničljivo veselje. Tako doživljanje velike noči želim vam in sebi.

Letošnja velika noč je pa tudi za nas Slovence nekaj izjemnega: naša osamosvojitve izpred dvanajstih let je dobila dokončno dopolnilo z našo odločitvijo za Evropsko zvezo in Nato. Odločili smo se za vstop v družino demokratičnih držav, zraslih iz humanizma in krščanstva, in v njihovo skupno obrambno zvezo. Brez te odločitve bi ostali kot sam sebi prepuščen izgnaničenček na robu Balkana.

Na ta dvojni vstop smo se začeli pripravljati že takoj po osamosvojitvi, a kljub temu ni bila odločitev samoumevna. Isti ljudje, ki so leta 1991 nasprotovali naši osamosvojitvi, so bili sedaj tudi proti vstopu v evroatlantske povezave. To so bili predvsem mnogi dediči enoumja s svojimi voditelji, ki so še iz časov totalitarizma tudi po osamosvojitvi obranili posebne pravice. Jasno jim je postalo, da bodo z vstopom v EZ in Nato te pravice izgubili. Kljub temu so se mnogi od njih tik pred referendumom odločili za vstop v obe povezavi, ker so se zavedeli, da bi jih sicer čas povozil. Pri vsem skupaj je komično le to, da sedaj medalje za uspeh referenduma pripenjajo sebi na prsi. A je razumljivo, saj živimo že vse od začetka revolucije v deželi ponarejevanje resnice.

Vsa leta po osamosvojitvi so vstop v EZ in Nato dosledno zagovarjali demokratično misleči Slovenci. To so bili člani civilne družbe, posebno razumniki okrog Nove revije, pa tudi drugi posamezniki, tri pomladne stranke, posebno SDS in N.Si, in člani Cerkve s škofi na čelu. Sedanje oblastne strukture so začele zelo pozno nagovarjati državljane, naj glasujejo na referendumu za vstop v obe mednarodni zvezi.

Z vstopom v EZ bo postala Slovenija članica ene najmočnejših povezanih gospodarskih skupnosti na svetu, Nato pa kot severnoatlantska vojaška zveza varovalni dežnik pred morebitnimi novimi fašizmi, nacizmi in komunizmi. Naše članstvo v njih ima pa še neki poseben pomen. Pomagalo bo namreč ideološko in politično očistiti naš prostor. Močnejše se bo začela udeleževati resnična demokracija, oba tabora, levi in desni, bosta dobila enake možnosti za vsa mesta v družbi, tako pri oblasti, financah, gospodarstvu, znanosti, šolstvu in medijih. Dediči enoumja

Nad. na 4. str.

URAD ZA SLOVENCE PO SVETU

Za pol milijona Slovencev

Danes skoraj ni vlade, celo v razvitih državah, ki ne bi bila primorana načrtovati in izvajati korenite reforme državne uprave. Razlogi so vedno isti: država potratni preveč denarja in treba je varčevati. To je samo po sebi pozitivno. Resno vprašanje pa je, kako se te reforme izvajajo in kakšne bodo posledice.

Slovenija ni izvzeta temu postopku. Dejansko je že v teku reforma, ki jo vodi notranje ministrstvo. Načrt je že pripravljen in razni predlogi so znani. Tako smo v slovenskem časopisju (Dnevnik, 2. 4. 2003) lahko brali podrobnosti vladnega predloga in videli seznam državnih uradov, ki so predvideni za ukinitve, in imena vladnih služb, ki ne bodo več samostojne.

Presenečeni in zaskrbljeni smo brali, da je predvidena tudi ukinitve Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu. To pomeni, da bo

organ izgubil svojo samostojno kategorijo in postal navaden „sektor“ v sklopu ministrstva za zunanje zadeve.

Skrb za Slovence izven meja matične domovine ni minimalno vprašanje. Zajamčena je v ustavi Republike Slovenije, ki v petem členu odloča, da „država ... skrbi za avtohtone slovenske narodne manjšine v sosednjih državah, za slovenske izseljence in zdomce, ter pospešuje njihove stike z domovino.“ To skrb je Slovenija doslej izvajala po različnih poteh. Ne smemo pozabiti, da smo v prvi slovenski vladi imeli celo ministrstvo za Slovence po svetu, ki je bilo potem spremenjeno v Urad, ki ga danes vodi oseba s kategorijo državnega sekretarja. Sedaj pa se nahajamo pred novim „ponižanjem“, da skrb preide na „sektor“ pod vodstvom kakega direktorja.

Važno ob tem pa ni

samo ime ali status, temveč kako lahko tak ali drugačen vladni organ izvaja svoje poslanstvo, zlasti če je to zajamčeno v ustavi. V tem oziru lahko zatrdimo, da po več letih delovanja Urada za Slovence po svetu lahko ugotovimo, da ta uspešno izvaja svoje poslanstvo. Vladnemu organu je uspelo sestaviti profesionalno ekipo ljudi, ki poznajo probleme Slovencev po svetu, ki so dostopni do iniciativ in predlogov. Uradu je uspelo uvesti neki „modus operandi“, ki danes kaže vredno fleksibilnost in hitro reakcijo spričo zastavljenih problemov. Vrsta seminarjev, ki jih organizira v prid Slovencev po svetu, vsem skupnostim odprti razpisi in smotrno sofinanciranje projektov so le nekatere točke, ki jih mirne vesti lahko pohvalimo. Predvsem pa smo v zadnjih letih lahko zaznali odprtost in pripravljenost za dialog,

Nad. na 4. str.

GLEJ...

ZAKON O GROBIŠČIH	2	MTO V SAN JUSTU	3
NOVI NUNCIJ	2	VELIKONOČNI POTRES	4
RAZSTAVA V BARILOČAH ...	3	OBČNI ZBOR ZS	6

Novo besedilo zakona o vojnih grobiščih

Vlada je pripravila novo besedilo predloga zakona o vojnih grobiščih in sklenila, da iz zakonodajnega postopka umakne tisti predlog zakona, ki se je lani ustavil v drugi obravnavi, in tudi dopolnila k predlogu zakona. Novo besedilo vključuje člene, ki so bili že sprejeti v državnem zboru, v členu, ki določa napis na enotnem spominskem znamenju na prikritih grobiščih, pa je zapisana zadnja različica besedila, ki ga je predlagala vladna komisija za reševanje vprašanj prikritih grobišč, in sicer „Žrtve vojne in povojnih usmrtitev“, je dejal državni sekretar v ministrstvu za socialne zadeve Franc Žnidaršič.

Napis je za razliko od prejšnjega - *Žrtvam vojne in revolucije* - koalicijsko usklajen. Kot je znano, se je doslej najbolj zapletalo pri vprašanju napisa na grobiščih. NSi se je zavzemala za napis *Žrtvam vojne in revolucije*, koalicijska pa se je nagibala k napisu *Umrlji kot žrtve vojne in povojnega nasilja*.

Po Žnidaršičevih besedah bi bil lahko zakon obravnavan in celo že sprejet na majski seji državnega zbora. Novo besedilo vsebuje tudi vse vladne amandmaje razen tistih, ki so postali brezpredmetni zaradi sprememb zakona o urejanju prostora in zakona o graditvi objektov. Vlada pričakuje, da bo zakon v DZ sprejet pred parlamentarnimi počitnicami. Možno pa je seveda tudi to, da bo zahtevana splošna obravnava. Besedilo zdaj ne vsebuje ideoloških predznakov in vrednostnih sodb.

Grobišča, odkrita na novo, bo treba še preiskati. Predlagani zakon v

28. členu določa, da obseg potrebnih posegov (ekshumacije, izkopavanja in drugo) in preiskovalnih dejanj (identifikacija) določi pristojno sodišče na predlog državnega tožilca. Evidentiranje grobišč se sicer nadaljuje. Grobišča, kjer so pokopani pripadniki tujih armad, bodo urejali na podlagi meddržavnih sporazumov. Z Italijo in Nemčijo je že podpisan, parafiran je s Češko, na današnji seji vlade pa so sprejeli pobudo za sklenitev sporazuma o urejanju vojnih grobišč s Hrvaško.

Žnidaršič je opozoril, da je zakon tehnične narave, ki naj uredi možnost varovanja vseh grobišč, tako iz prve kot druge svetovne vojne kot tudi povojnih grobišč. Predvidena sredstva (za letošnje leto 110 milijonov tolarjev in za prihodnje leto nekaj več), ki pa bodo namenjena tudi ureditvi spominskih parkov Teharje in v Kočevskem Rogu, zadostujejo, prva enotna obeležja na prikritih grobiščih pa naj bi postavili že jeseni, je dejal državni sekretar.

Vlada je tudi sprejela pobudo za sklenitev sporazuma s hrvaško vlado o urejanju vojnih grobišč in jo poslala v potrditev parlamentarnemu odboru za zunanjo politiko. Eden bistvenih elementov predlaganega sporazuma je zagotavljanje trajne zaščite vojaških pokopališč, vojnih grobišč in posameznih grobov pripadnikov enot hrvaške narodnosti na območju Slovenije ter pripadnikov enot NOV slovenske narodnosti in internirancev iz časa NOV na območju sedanje Republike Hrvaške. V besedilu sporazuma so vključena tudi grobišča u-

najsondrih usmrtitev pripadnikov vojaških in polvojaških enot hrvaške narodnosti, ki so še zelo malo raziskana, jih je pa verjetno v Sloveniji kakih 150.000.

Podobne sporazume je Slovenija že podpisala z Italijo in Nemčijo, parafiran pa je tudi sporazum s Češko.

Naš komentar k tej notici Slovenske tiskovne agencije je v glavnem pripomba k besedilu na spominskem obeležju, ki je prej že preprečil obravnavo zakona. Prvo je, da ni nikjer omenjena revolucija. Naši vaški stražarji in domobranci niso padali od leta 1941 do 45 v vojski, ampak v pravi komunistični revoluciji, pobijali so jih revolucionarji na ukaz KP, politične stranke, (niti ne na ukaz OF, ki naj bi bila voditeljica NOB). Torej je za vlado preveč vsaj omemba „revolucionarnega nasilja“. Enostavno, ni bilo revolucije.

In druga pripomba, po vojni ni bilo revolucionarnega ali bolje komunističnega nasilja, pobojev, genocida, ampak le „usmrtitev“. Če je sosed v pijanosti ubil svojo ženo, je to usmrtitev. Če so pa komunisti ali partizani pobili v Sloveniji skoraj 200.000 ujetnikov, od tega nad 10.000 Slovencev, na zverinski način, je to zanje tudi usmrtitev, ki nosi nekak legalni sodnijski prizvok.

Vlada hoče rešiti odgovornosti voditelje in izvrševalce revolucije, tako da te sploh ne omenja. Upamo, da bodo demokrati nasprotovali in ne bodo dali svojega soglasja k temu. Pa naj nas v parlamentu preglašujejo. Lepa sprava bi to bila!

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONA MIZERIT

Mirno lahko zatrdimo, da ne pomnimo tako nejasnega predvolilnega položaja kot je sedanji. Predsedniške volitve bodo v dobrem tednu, vendar si nobena ustanova javnomenjskih raziskav ne upa napovedati kakega prepričljivega rezultata.

Tehnični remi. Pod to oznako (empate técnica) nakažejo, da lahko zmaga katerikoli izmed prvovršenih kandidatov, ki so vsi trije peronisti. Ni pa izključeno, da se jim lahko približa tudi Lopez Murphy, ki že vse zadnje tedne počasi a vztrajno raste in je na večini anket že prekosil Eliso Carrió. Nekateri celo trdijo, da če bi imel še dodaten mesec na razpolago, bi lahko bila zgodba popolnoma drugačna.

Zadnji napori. V teh dneh so kandidati segli po zadnjih sredstvih, da si osvojijo še številne neodločene glasove. V tem oziru je najbolj izstopil vladni kandidat Nestor Kirchner, ki je objavil, da bo v primeru zmage obdržal na njegovem mestu sedanjega ministra za gospodarstvo. Roberto Lavagna uživa kaj zavidljiv ugled med ljudstvom in njegov poseg v zadnje spopade volilne kampanje utegne nagniti tehtnico na vladno stran. Ima pa ta korak tudi namen, da pokaže neko predvidljivost za primer zmage Kirchnerja. Ljudje se zavedajo, da ne bo bistvene spremembe gospodarske politike, česar se mnogi bojijo.

„Velike vloge“ in majhni ljudje. Argentinci imajo dva izraza s kaj različnim pomenom. Ni isto velika vloga (gran papel) kot blamaža (papelón). In prav to zadnje uprizarjajo številni kandidati, ki se (za prigršč dodatnih glasov) pojavljajo v priljubljenih televizijskih programih in nastopajo v raznih skečih. Čeprav se gledalci na splošno smejejo, nas celoten pojav bolj nagiba, da bi se zjokali. Ta pojav je vsekakor posledica dejstva, da kandidati s svojimi vladnimi programi (Katerimi? Jih sploh imajo?) ne morejo sprožiti ne pozornosti, še manj navdušenja med ljudmi.

Tista strahu polna beseda. „Fraude“ (prevara, goljufija, poneverba), je beseda, ki je danes v modi in na ustnicah številnih kandidatov. Uporabljajo jo zlasti v krogih Menema in Rodríguez Saá. Nakazujejo namreč (in vzbujajo sum), da obstaja nevarnost poneverbe, če volilni izid ne bi bil po volji določenim skupinam. Namigujejo na kroge duhaldizma, torej indirektno na vlado. Vendar nihče ni doslej povedal kaj konkretnega ali predložil kakega stvarnega dokaza, da se kaj takega pripravlja ali da je možna izvedba kake večje goljufije. Dobro vemo, da so taki pojavi v Argentini

možni in zlasti ob priložnosti mnotranjih volitev v strankah običajni. Omenimo le zadnji primer radikalov, ali notranje volitve v buenosaireskem peronizmu. A ko gre za vsedržavne volitve, je kaka večja poneverba zelo težavna. Zato so tudi razne vladne osebnosti ostro zahtevale, da če kdo govori o poneverbi, naj predstavi dokaze, ali pa naj bo tiho. Duhalde je zagotovil, da bodo volitve popolnoma prozorne. V ta namen je tudi preteklo nedeljo obiskal volilno središče v poštini palači, kjer bo na dan volitev računalniški center za preštevanje glasov. Bistveno je, da vse teče brezhibno, ker majhna časovna razlika med prvim krogom in možnim drugim krogom volitev ogroža nastop prihodnjega predsednika v določenem roku. Vsaka sodnijska pritožba kategorikoli prizadetega kandidata lahko povzroči škandal in sledeče zaplete.

Upoštevanje bistvenih smernic. Zadnje čase smo od številnih rojakov prejeli prošnje, da naj vsaj malo nakažemo, kaj ali koga „bi se dalo voliti“. Ni namen Svobodne Slovenije, da se politično angažira za tega ali onega kandidata. Lahko pa ponovimo temeljne smernice, ki so veljavne ob vsaki volitvi. Če upoštevamo svetovnonazorski položaj absolutne večine naših bralcev, enostavno ponavljamo le navodila, ki jih na tak ali drugačen način stalno poudarja tudi argentinska cerkvena hierarhija. Izbrati moramo kandidata, ki naše prepričanje spoštuje in je v svojem dosedanjem delu, nastopih in obljubah dokazal sposobnost in poštenost. Ne moremo oddati glasu stranki, ki se poteguje za splav, ne kandidatu, kateremu je dokazana nepoštenost in korupcija, ki zavzema protikatoliške položaje, ki napoveduje ali namiguje na odpravo katoliških šol, in podobno.

Kako bomo volili. V tem oziru argentinska hierarhija poudarja, da odpadejo levičarski kandidati (vključno Alfredo Bravo, ki je odpovedal povezavo z Eliso Carrió potem, ko ta ni hotela sprejeti proabortističnih predlogov). Dvomljiv primer je Rodríguez Saá, kateri se nikdar ni jasno ločil od brata, ki v domači provinci uprizarja nenehne spopade s katoliško cerkvijo. Važno pa je predvsem, da v prvem krogu, ki skoraj gotovo ne bo odločilen, oddamo svoj glas kandidatu, ki nam je res po volji. Če komu po vesti odgovarja Lopez Murphy, naj ga kar mirno voli, ker razlog da „ne bo zmaga“, ali voliti koga drugega, „da tretji ne bo zmaga“, v tem krogu odpade. Zanimati se, poučiti se, razmisliti in oddati glas po vesti je edini pravi nastop odgovornega državljanca.

VTISI IZ SLOVENIJE

KULTURA DELA

Saj ni, da bi pisal o tem, kar vsak obiskovalec Slovenije vidi od prvega dne, namreč o navadi, da ima skoraj vsaka hiša vsaj minimalen vrtiček, na katerem je nekaj povrtnine.

Ampak dejstvo je, da je človek, porteño, mestna srajca, že davno izgubil iz spomina sliko domov predvsem naseljencev iz Italije: na terenu, zadaj, hiša, spredaj pa kar obširen vrt, na katerem je rasla vsakovrstna zelenjava. No, potem časi niso bili več tako rožnati in sinovi so zasedli vrtiček in si sezidali hišo.

In tukaj si slika spet prikoplje svoj prostor v glavi, ko vidi obdelane parcele, vrtove, vrtičke, krpe zemlje. Ljudje se ne pritožujejo nad tem delom, ga skoraj ne omenjajo v dnevnem pogovoru, a so ponosni nanj. Zavedajo se tudi, da to delo ni kaj ekonomsko rentabilno, kot tudi ne vlaganje v kozarce za čase, ko je običajna letina že mimo. Noben denar ne plača osebnega dela, naj bo to na vrtu ali že v samem prinašanju zelenjave na dom, a nekaj se tudi prihrani in občutek zadovoljstva ob lastnem pridelku je močnejši od mrzlih števil. Čez dan so na vrtu upokojenci, preužitkarji, popoldne pa mlajši, ki so opravili vsakodnevno službo, in pridelek bo vsem šel v tek. (Seveda so tudi nekateri skrajnejši, ki praktično živijo za vrtiček in si ne privoščijo dneva razvedrila ali dobrote iz trgovine. Pa to niso glavnina).

Pri tem se človek spomni na slike zaradi pomanjkanja hrane nerazvitih otrok iz severa Argentine. Je tako težko pomisliti brezposelnemu na deželi, da bi si vsaj minimalno preskrbel z lastnimi rokami nekaj za usta?

Kaže, da je v določenem delu argentinskega prebivalstva kultura dela poniknila v globino, ki jo nekateri trudoma skušajo spraviti na plan.

SIB VS. BLEJSKI OTOK

Vlada Republike Slovenije in vodstvo Katoliške cerkve v Sloveniji sta se nekako dogovorili o urejanju življenja in dela na Blejskem otoku. Marsikdo se vprašuje, kaj naj bi bilo tako strateško, zgodovinsko, arheološko, kulturno važno na tem otoku, da se vladni ljudje tako strastno oprijemljejo teh nekaj kvadratnih metrov bornega koščka zemlje sredi jezera. In si pač misli, da je to komunizem (in komunisti), ki nočejo vrniti Cerкви njene lastnine. A komunisti (nekdanji, sedanji, odkriti, prikriti, itd) niso lahko samo zagrizeni brezbožneži, še bolj so prebrisani: nekatere dogodke uporabljajo kot diverzantske akcije ali po argentinsko povedano „la política del tero“ (tero je ptič, ki v pampi naredi svoje gnezdo na enem kraju, potem pa gre kričat na drugi konec, da tako zvabi sovražnike stran od

Novi nuncij v Sloveniji prihaja iz Argentine

Papež Janez Pavel II. je 9. aprila za novega apostolskega nuncija v Sloveniji imenoval mons. Santosa Abrila y Castella, ki je bil hkrati imenovan tudi za apostolskega nuncija v BiH. Santos Abril y Castello, naslovni nadškof v Tamadi, je bil doslej apostolski nuncij v Argentini. Novi apostolski nuncij v Sloveniji bo na položaju nasledil nadškofa Giuseppeja Leanzo, ki odhaja na novo dolžnost v Bolgarijo.

Santos Abril y Castello se je rodil 21. septembra 1935 v Alhambri v Španiji. V duhovnika je bil posvečen 19. marca 1960. Končal je študij družbenih ved in cerkvenega prava. Po študiju na papeški cerkveni akademiji pa je leta 1967

vstopil v diplomatsko službo Svetega sedeža. Služboval je na nunciaturah v Pakistanu, Turčiji in v državnem tajništvo v Vatikanu.

Santos Abril y Castello je bil 16. junija 1985 posvečen v nadškofa.

19. aprila 1985 je bil imenovan za apostolskega nuncija v Boliviji, 2. oktobra 1989 pa za pronuncija v Kamerunu, Gabonu in Ekvatorialni Gvineji. 24. februarja 1996 je postal apostolski nuncij v Jugoslaviji (Srbiji in Črni gori), kjer je ostal štiri leta, 4. marca 2000 pa je bil imenovan za apostolskega nuncija v Argentini. Novi apostolski nuncij v Sloveniji poleg španščine govori še italijansko, angleško, francosko, nemško, srbsko in hrvaško.

gnezda). Zato nekateri razlagajo to zadrževanje vrnitve kot novico, ki naj prikriva nejasne, meglene mišmaše pri upravljanju SIB (Slovenske investicijske banke). Omenjeno banko (v večinski lasti Javnega podjetja Energetike in Holdinga Ljubljana, ki je občinsko podjetje) je kupila A-banka, ko pa so jo potem ovrednotili, koliko je banka res vredna, pa številke pokažejo dosti manj. Zato je koalicijska Slovenija (N.Si. in SDS) izsilila izredno sejo državnega zbora, na kateri je zahtevala, naj se pregleda ne samo, kam je denar odšel (lahko si mislimo...), ampak kaj so delali (ali ne-delali...) nadzorni organi, Banka Slovenije in vsi tisti, ki morajo paziti na skupno lastnino. Ker so po vsej verjetnosti v to korupcijsko afero vpletene tudi „velike ribe“ (včasih jim rečemo malo drugače...), je marsikatera zahteva bila preglašovana in zavrnjena, medijsko pa bodo ponudili v glodanje še Blejski otok ali kako drugo manjvredno polemično zgodbo.

Kljub temu je pa afera o SIB prinesla le nekaj koristnega: ni šlo vse tako mimo, neopaženo, saj v Evropski zvezi tudi ni čisto vseeno, kako se s skupnim denarjem dela, ker bomo kmalu vsi zveza (ali naj bi bili...)

GB

SLOVENCİ IZ ARGENTINE

RAZSTAVA KARLE SKVARČA, CECILIJE GRBEC IN IRENE ŽUŽEK

„Pinceladas argentino-eslovenas“

Salón Cultural de Usos Múltiples (SCUM) v S. C. de Bariloche (Río Negro) je občinsko razstavišče za kulturne prireditve in se nahaja v središču mesta. Razstavni prostor ima tri popolnoma steklene stene, slike so bile razobešene po v sredini postavljenih panojih - razporejenih v obliki črke T - na zadnji steni in ob omenjenih steklenih stenah. Vse skupaj je bilo okoli devetdeset slik umetnic Cecilije Grbec, Karle Skvarča in Irene Žužek. Slike prvih dveh so bile pretežno figurativne, od zadnje pa samo nefigurativne. Slike so bile razporejene po tematskih skupinah: osati, ulice, pokrajine, osebe in ljudje, nefigurativne... Poseben čar je razstava zadobila vsak večer, ko je zunanji svetlobni vpliv zamrl in so slike žarele kar same.

Odprtje je bilo 2. januarja. Dvorana je bila polna domačinov, turistov in rojakov. Najprej je navzoče pozdravil predsednik Slovenskega planinskega društva arh. Andrej Duh kot predstavnik slovenske bariloške skupnosti in je predvsem poudaril pomembno okolnost, da v Bariločah letos ravno Slovenci pričenjamo kulturno dejavnost s to razstavo in z razstavo o arhitektu Jožetu Plečniku - katere otvoritev je bila napovedana za naslednji dan - in še isti dan zvečer koncert ljubljanskega okteta Deseti brat.

Glavni nagovor je imela bariloška slikarka Miriam Zupančič - Rodríguez, v katerem je predstavila vse tri umetnice, že vse rojene in živeče v Argentini, katero pa doživlja vsaka na svoj način. Pri Ceciliji Grbec je poudarila

Od leve: Irena Žužek, voditeljica razstave, Cecilija Grbec in Karla Skvarča.

prepričljivost podob in barv, sproščenost pri uporabi svetlobe in senc, posebno še na oljih. Zaznati je pri njej tudi obogatitev na potovanjih, kot je to razvidno iz slik iz Slovenije, Benetk in argentinskega Juga. Prav posebno poglavje pa so pejzaži iz Bolivije, vsi s človeškimi figurami: kmetice z otroki, poulični godci... in ogorel obraz Doñe Ninfe, s katerimi zapopade bistvo mestijske Amerike. Svetle figure in razstaplajoče se pokrajine, izražajoča čustva, govoré o tedanji slikarkini srečni dobi. Stvaritve Karle Skvarča so plod domišljije. Na nekem platnu more uporabljati samo mile barve, na drugem le mrzle in spet na drugih pa more kombinirati mrzle in mile barve s popolno prostostjo, kot to pokaže v seriji Poti, prežeto z občutjem nerealnosti. Izbrano tematično izčrpa do dna. Tako se v seriji osatov poigrava z ozadjem in se končno dokoplje do orientalskega osata - v japonskem vzdušju. Pri tematiki ulic je zaslediti tudi figurativno sliko, ki pa že v naslednji preide v abstrakcijo. Vse njene stvaritve izražajo neko globoko iskanje barv in oblik. Slike Irene Žužek so zelo bogate v tonalnosti in sad tega je harmonično delo, z močnim estetskim čutom. Kot sama razlaga, pred pričetkom nove slike si jo zamisli v sivih tonih, v dveh pogledih; od blizu in daleč in gledalec naj bo prost, da si sliko tolmači brez predsodkov. Ploskve določa z različno tonalnostjo, jim dodaja pegice, ki pa se nato prikažejo na prvi ploskvi. Vse njene stvaritve so popolnoma domišljajske, v njih ritmu je gibanje in umirjenost in ona se s to dvojnostjo poigrava.

Iz Ljubljane ravnokar došli oktet Deseti brat je za sklep zapel tri pesmi in sicer Slovenec sem (Gustav Ipavec), Ko ptičica na tuje gre in Je pa davi slanica pala (Marko Bajuk). Peli so tako doživeto in ubrano, da so bili deležni burnega ploskanja in morali dodati še novo pesem ter nastop dokončno zaključili s pesmijo Žabe.

Slikarke so imele intervju po radiu in so tudi bile deležne pozornosti krajevne televizije in sicer na dveh različnih oddajah.

Razstava je ostala odprta do 8. januarja in je bila deležna izredno velikega števila obiskovalcev.

Po zaključeni uspešni slikarski razstavi v Bariločah so vse tri umetnice predstavile isto razstavo v Villa La Angostura, ki leži na skrajnem severnem koncu jezera Nahuel Huapi za ogled od 10. do 17. januarja 2003. Slike so bile razpostavljene po glavni, vhodni veži in v dvorani plesnih vaj ter na hodniku, s katerim sta obe povezani.

Odprtje te razstave je bilo v petek, 10. januarja zvečer ob udeležbi uglednih krajevnih osebnosti, kulturnikov, domačinov in turistov. Občinska časnica María M. Eisenacht de Vargas je v strnjenih besedah predstavila vse tri navzoče umetnice. Tisti večer sta razstavo počastila tudi tamkajšnji župan prof. Roberto E. Cacaault in guvernerjeva soproga Teresa Planas.

Razstava je vzbudila zelo veliko zanimanje in tako so slikarke bile intervjuvane kar na treh radijskih postajah in tisti konec tedna jim je tudi televizija posvetila lep prostor v dveh oddajah o občinskih dejavnostih.

Razstava je bila odprta sedem dni. Slikarke pa imajo že povabilo za naslednje leto.

SŽ

Slovo in upanje (2)

Da razložim sliko: Vhod je ob desni strani, za vogalom pa so vhodna vrata. Od desne proti levi okna pripadajo: prvo (mali) je shrambno, drugo kuhinjsko, tretje je za otroško sobo, četrto najina soba/dnevna, peto pa drugega najemnika. Slika je slikana z lokalne ceste, še kakih sto metrov nazaj pa teče „ruta“ Ljubljana-Kočevje. Iz vseh oken je lep razgled na okolico, na griče.

Zdajle je še malo pusto, ker še ni zadosti deževalo, da bi ozelenelo, pa tudi noči so še mrzle (0 do -4-5 C), čez dan pa je kar prijetno toplo.

V sredo smo šli do Škofljice, da smo kaj takega kupili, česar še ni bilo v hiši, pa je bilo za naše pojme še potrebno.

V četrtek smo bili spet v Škofljici, to pot s stricem, ki nas je peljal predstaviti v šolo. On je namreč tam pred okoli desetimi leti končal svoje oskrbniško delo. Pa so ga tako sprejeli, kot bi se bil upokojil včeraj.

To ni bilo ne konca ne kraja s pozdravljanjem tako z ravnateljico kot z učiteljicami ali kuharicami. In smo se zmenili, da bosta otroka prišla naslednji dan po knji-

ge in napotke, v ponedeljek 31. pa začneta z rednim poukom ob 7,50. Jasna bo šla te mesece v šesti razred, Maksi pa v sedmega. Ravnateljica je tako mislila, da bi bil prevelik šok, če bi poleg preselitve in novih razmer moral preživeti še skok z osnovne v srednjo.

Tudi na občini smo bili, da bi uredili stalno bivališče (predpogoj za katerikoli dokument), pa ni bilo mogoče, ker je manjkal izpis iz zemljiške knjige. Na povratku smo kupili še nekaj električnega materiala, da smo priključili računalnik na telefon. Problem predstavljajo vtikači, ki so na dve okrogli palčki. Mi smo prinesli le dva „adaptatorja“, kar je sploh premalo. Skušal sem dobiti kaj več takih, pa bodo aparati po vsej verjetnosti šli pod škarje in dobili nove vtikače.

Kot rečeno smo zvečer bili v Gumnišču (kakih 800 m, malo navkreber) pri maši (cerkev je stara, a zelo lepo restavrirana in urejena), potem pa se razgovarjali z župnikom, go. Ivanko in možem ter zetom, s katerim smo se zmenili, da se naslednji dan dobimo v Ljubljani. Nad. na 6. str.

MTO in Metko znova med nami

Bil je prvi državni praznik v letu in ljubitelji odbojke smo se znova zbrali v Našem domu v San Justu. Zakaj? Ker se je ta dan pričela tretja verzija MTO-ja (Medkrajevni turnir v odbojki) z istim ali še večjim zanimanjem kot prvi dve. Mirne duše lahko zagotovimo, da je bila športna dvorana zasedena z več kot 150 dušami. In to število ni majhno za praznični ponedeljek.

Posebej je treba še omeniti, da narašča zanimanje, ki ga ima mladina za šport in

za ta turnir, pri katerem koristno uporabi svoj prosti čas.

NEKAJ PODATKOV PRVEGA KOLA

Leta 2002 dekleta iz San Justa ne fantje s Pristave niso mogli ohraniti prvih mest, ki so jih zasedli leta 2001. Vprašanje letos pa je, če bo dekletom iz Slovenske vasi ter fantom iz San Justa uspelo drugič zaporedoma osvojiti pokal, ki so ga prejeli leta 2002. Mnogo je odvisno od tekem, ki jih bosta ti dve ekipi odigrali v prvi

fazi, ki bo odločila sestavitve ključev druge faze, ki je na izpadanje. Kajti po novem sistemu, čeprav se je kakšna ekipa vrstila na zadnjem mestu v prvi fazi, ima še vedno možnost, da odnese pokal domov.

Torej, ob enajsti uri je bila napovedana prva tekma 1. kola letošnjega MTO-ja in sicer med dekleti s Pristave in Carapachaja. Žal Karapačajska ekipa ni imela zadostnega števila igralcev in je sodnik po pravilih določil rezultat 25-0, 25-0 za Pristavsko ekipo. Na drugi polovici sanhuške športne dvorane so se pa fantje s Pristave pošteno prepotili, saj so fantje iz Karapačaja z vso silo igrali in so Pristavčani zmagali z minimalno razliko 25-22, 25-23.

Zanimiva je bila igra med dekleti iz San Martina in Slomškovega doma: 25-11, 25-20 za sanmartinsko ekipo, ki raste z vsako tekmo in še mnogo obeta.

Napeta je bila tudi igra med fanti iz Slovenske vasi in San Justa. Sanhuščani so tudi z naporom zaključili

igro s 25-20 in 25-21.

Zadnja tekma 1. kola med fanti je bila San Martin in Slomškov dom: 25-15, 10-25, 15-8.

Tisti ki se bolj strokovno razumejo na odbojko, so pripomnili, da je bila tekma med dekleti iz Slovenske vasi in San Justa nekam čudna. Ekipi, namesto da bi igrali „zase“, sta igrali „proti sebi“, to se pravi, preveč sta mislili na nasprotnice, premalo pa nase. Tekma se je zaključila z 28-30, 25-22 in 15-5 za San Justo.

REZULTATI DRUGEGA KOLA SO BILI SLEDEČI:

Tradicionalni spopad fantov z zahoda („el clasico del oeste“) se je zaključil v prid San Justu, ki je zmagal Pristavčane 25-23, 25-16.

Tekma z največ zadetkov je bila med fanti Slomškovega doma in Slovenske vasi, saj imata mnogo dobrih strelcev. Končni izid je bil za Lanuščane (25-20, 25-18, 16-14).

Fantje iz Karapačaja so v 2. kolu zgubili 16-25, 20-25 proti San Martinu.

Dekleta iz Karapačaja so se za 2. kolo domenile in se predstavile proti sanmartinski ekipi, a so tekmo izgubile 16-25, 21-25. Vseeno je bilo hvalevredno, da so se potrudile in obljubile svoj nastop do konca turnirja.

Za dekliški spopad Pristava - San Justo je bil končni izid 10-25, 8-25.

Ta dan, poln tekmovalnosti, pa je zaključila igra deklet in Slomškovega doma in Slovenske vasi. Če sodimo po končnem izidu, bi lahko rekli, da igra ni bila primerna za srčne bolnike: 22-25, 25-15, 15-13 za Lanuščanke.

Tej kroniki moramo do-

dati, da smo videli mnogo novih obrazov ter tudi precej takih (izkušenih v odbojki), ki jih že dve ali tri leta nismo zasledili na odbojkarških igriščih. To je organizatorje turnirja zelo razveselilo, saj je to v prid turnirja in nivoja iger.

Opozarjamo pa že danes, da se bo tretje kolo MTO-ja oddigralo 4. maja v prostorih Sanmartinskega doma na sam dan obletnice tega društva. Hvaležni smo vsem že vnaprej, če nas boste podpirali z svojim obiskom v športnih dvoranah, kjer se bo nadaljeval naš sedaj že klasičen turnir.

TAZOMO

Dekleta iz San Martina

Fantje iz Slovenske vasi

VELIKA NOČ IN „S TRAMOVJI PODPRTO MESTO“

Velika noč je najstarejši in največji krščanski praznik. Slovenci imamo za ta praznik lepo ime, saj je Kristus od mrtvih vstal ponoči ali v ranih jutranjih urah. Torej je to res prava velika noč. Drugi narodi imajo drugačna imena: Francozi npr. Paques, Italijani Pasqua, Rusi Pasha, Hrvati in Srbi Uskrs (Vstajenje), Angleži Easter, Nemci Ostern, itd. Tudi v slovenskih narečjih je ime različno: slovensko veliko noč spremljamo z lepimi bogoslužnimi obredi in z mnogimi narodnimi običaji in navadami. O blagoslovu velikonočnega žegna je pisal že Valvasor, ki nam je opisal „kranjski žegen“ iz druge polovice 17. stoletja. Lepe navade imamo za cvetno nedeljo, ko blagoslovljamo butare in oljčne veje. Butare so znane že izven slovenskih meja in so še vedno naprodaj na trgu pred ljubljansko stolnico.

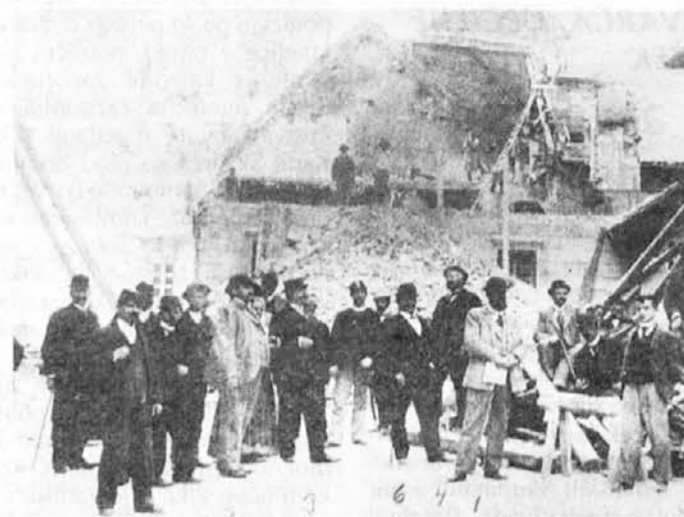
Letošnjo veliko noč pa spremljamo z utesnjenimi občutki in čustvi, ker nas pretresajo poročila in slike vojne na Vzhodu. Ali so med ameriški vojniki tudi potomci

škrtales in cvililo. S streh je padala opeka, kotrljali so se dimniki, stene so se odpirale, v dolgih triindvajsetih sekundah - kolikor je trajal grozoviti potresni ples, je marsikdo mislil: zdaj zdaj se odpre zemlja in pogoltno mesto z ljudmi vred...“

To se je zgodilo 14. aprila 1895, ko je ob 23.17 uri silovit sunek zazabil zemljo. Vse je začelo plesati, pohišstvo in ljudje, in ropotanju se je pridružilo obupno lajanje psov. Mnogim se je zdelo, da so na ladji sredi viharnega morja. Le počasi se je tresenje umirjalo. Veliko meščanov je bilo ranjenih in celo ubitih, predvsem tisti, ki so zbežali na vrtove ali ceste in je nanje padalo zrušeno zidovje. Če bi bil potres podnevi, bi bilo še več smrtnih žrtev. Na srečo je meščane zalotil potres med spanjem in niso utegnili zbežati na prosto. Hud preplah je bil v bolnišnicah, kjer si ljudje niso mogli sami pomagati, še hujši pa v bolnici za umsko bolne ali v kaznilnicah, kjer so bili zaprti v skrbno zaklenjenih prostorih.

Janez Kajzer še piše: „Tresle so se gosposke hiše, tresle so se tudi stanovanjske kasarne, v katerih je životalo delavstvo. Ena takih kasarn je bila tudi hiša na Žabjeku. Vsaka luknja od kleti do podstrešja je bila zasedena. Sleherna družina, ki je stanovala v tej hiši, je bila bogato obdarjena z otroki.“

Tri minute za prvim potresnim sunkom je sledil drugi, enajst minut zatem tretji. V tistih hipih ni bilo nikomur mar imetje, vsak je mislil le na svoje življenje in na življenje svojih bližnjih. Vsi so bili prestrašeni. Mnogi napol oblečeni ljudje so odhiteli na trge, kjer jih ni moglo doseči razpadajoče zidovje. Kakih sto ljudi se je stiskalo na majhnem Turjaškem trgu (sedaj Novem trgu), drugi so zbežali v Tivoli, v Zvezdo itd. Vsak količkaj velik prostor brez stavb je bil v hipu poln ljudi, ki so prestrašeno begali naokoli. Takrat je v Ljubljani živel nad 20% prebivalcev nemškega porekla, ki bi preje „za nobeno

razpolago čez 200 zeljarskih sodov in kadi ter razdelil veliko hrane, pijače in oblačil.

Po prvem strahu so se ljudje malo pomirili. Ko se je za Golovcem začelo daniti, so šele videli, kakšno razdejanje je povzročil potres. Od 1400 javnih in zasebnih stavb je bilo neporušenih ali nepoškodovanih komaj trideset. Najbolj so trpela poslopja na sledečih ulicah: Stritarjeva, Wolfova, Prešernova (sedaj Čopova), Gosposka, Židovska, Vegova, Dunajska (sedaj Slovenska) in sv. Petra. Močno poškodovane so bile hiše na Karlovski cesti, na Bregu, na Turjaškem in Kongresnem trgu, v Gradišču in na Starem trgu ter na Trnovskem in Krakovskem nasipu.

Tuji časopisi so o tem potresu veliko pisali in predvsem o „s tramovji podprti Ljubljani“. Da se poslopja ne bi še bolj podirala, so jih namreč lastniki podpirali s tramovji. Zato je kmalu pričelo manjkati

tramovja. A še hujše je bilo pomanjkanje hrane, predvsem za revnejše sloje. V mnogih krajih so ustanovili odbore za zbiranje denarja, hrane in oblek. Sami Ljubljančani so postavili pet ljudskih kuhinj, kjer so žene vsake tri ure skuhalo po 2500 obrokov, katere so zastoj delile množicam ljudi, ki so v dolgih vrstah stali pred temi javnimi kuhinjami. Možje in fantje pa so stražili podrti hiše, da jih ne bi oropali ali opletili. Potres je dosegel jakost med deveto in deseto stopnjo lestvice po Mer-

calliju. Po potresu je prišel v Ljubljano tudi cesar, ki si je ogledal mesto, obiskal zasilne kuhinje in ljudem obljubil „pomoč“, za katero se je pa bilo treba še veliko boriti.

Življenje v potresnem mestu se je počasi umirjalo, lažji sunki so se sicer še ponavljali, a ljudje so le pričeli z vso vnemo popravljati stavbe. Mesto je dobivalo modernejši videz, ker so ga začeli graditi po modernejši arhitekturi iz Prage in Budimpešte. Tri leta po potresu je Ljubljana dobila elektriko in leta 1901 je po Ljubljani začel voziti električni tramvaj.

Ljubljana se je po potresu spremenila, postala je lepša in bolj moderna, nad njo pa še vedno kraljuje Ljubljanski grad, ki je ob potresu - ostal cel.

Se danes pa se vrši na velikonočni ponedeljek procesija k cerkvi sv. Jožefa, kakor so se takrat zaobljubili meščani.

SLOVENSKE NARODNE JEDI

V spomin na lakoto, ki je tiste dni bila v mestu, imamo velikonočno jed, katero imenujemo „aleluja“ in katero še dosedaj marsikatera družina použije na veliko noč. To je jed iz repnih olupkov. Še leta 1945 so branjevke pred ljubljansko stolnico prodajale v kisu namočene repne olupke, katere so večje gospodinje pripravljale na več načinov. Poiskala sem sledeči recept za to staro jed:

ALELUJA

1 kg repnih olupkov, 1 do 1,5 l suhe juhe, 10 zvrhanih žličk moke, ocvirki ali zaseka.

Posušene repne olupke operemo in jih tri dni namakamo, vsak dan vodo odlijemo

in prilijemo drugo. Nato olupke skuhamo v manjši količini suhe juhe. Kuhane odcedimo in seseklamo. Prilijemo juho, ki jo podmetemo: moko zmešamo z malo mrzle suhe juhe in med mešanjem prilijemo vreli vodi. Če hočemo, jed zabelimo z vročimi ocvirki ali zaseko.

Gornji članek sem napisala po pripovedovanju matere mojega moža, in mojega očeta. Oba sta preživela grozo tega potresa. Tudi stara mama iz Šmartnega pri Litiji nam je pripovedovala, kako so se tresla tla. Zato smo otroci, kadar smo bili pri njej na počitnicah, v večerno molitev vedno vključili prošnjo: „Bog, obvaruj nas potresa.“

Priredila D-ova

naših rojakov, kakor so bili na Koreji ali v Vietnamu? Boleči so tudi spomini nas beguncev pred komunisti, ko smo morali zapustiti svoj dom, da smo si rešili življenje.

Nam Slovencem obuja spomine na leto 1941, ko se je za nas pričela druga svetovna vojna - prav na cvetno nedeljo. Spominja nas na padle rojake, ki so bili tisti dan v Beogradu in so postali žrtve Hitlerjevega letalskega napada. Takrat je bilo v pol ure ubitih okrog trideset tisoč civilistov, med njimi tudi predsednik Slovenske ljudske stranke dr. Kulovec.

Velika noč pa je v Ljubljani in okolici tudi spomin na hud potres, ki je v letu 1895 razdejal in precej porušil Ljubljano. Naše ozemlje je potresno ozemlje, saj se že več kakor tri tisoč let tresejo slovenska tla in tla obrobni dežel. Že Valvasor omenja silno močen potres leta 792, ko se je tresla „Kranjska“. Potresi so si sledili v večji ali manjši moči... „Grozovit“ potres je bil okrog leta 1000, ko je bilo porušenih več mest in gradov, in v 16. stoletju, ko se je zrušil ljubljanski grad in so morali sezidati novega.

Na velikonočno nedeljo leta 1895 je bil lep pomladanski dan. Tisti dan ni bilo nobene javne zabave, ne gledališča in ne koncerta. Ljudje so ta dan preživljali v družini in v nedeljskem brezdelju. Ljubljančani so lepo oblečeni hiteli v Tivoli ali v lepo okolico. Večina Ljubljančanov je tisti večer zgodaj legla spat. Malo čez enajsto uro pa jih je zbudilo močno grmenje. Zamolklo je bučalo, takoj zatem pa silovito streslo. Janez Kajzer piše: „Stene in zidovi so pokali, tramovje v podstrešju je

ceno ne spregovorili slovenske besede.“ Tisto noč pa so vsi govorili v čisti slovenščini!!!

Iznenada je ponovno zabučalo in zemlja se je vzvalovila. Ljudje v Zvezdi so obnemeli, popadali so na kolena in začeli vroče moliti rožni venec in litanije. Med ljudmi na cestah je bil tudi F. S. Finžgar, ki je bil takrat semenišnik. V svoji knjigi „Leta mojega popotovanja“ je opisal svoje spomine na potresno noč.

Potresne sunke je čutilo vse slovensko ozemlje, čutili so jih pa tudi na Dunaju, v Salzburgu, Milanu in Sarajevu in celo v Bratislavi se je treslo. Potresna noč pa je bila tudi noč dobrosrčnosti, ker so si ljudje med seboj pomagali, kakor so mogli - delili so si hrano in oblačila. Noč je bila mrzla in dolga ter ljudje so si iskali kakršnegakoli prenočišča: v vrtnih utah, v rastlinjakih in celo v - sodih kakor nekdanj Diogenes. Zeljar Fran Jakopič je na svojih zemljiščih na Mirju in v Trnovskem pristanu dal na

Naša in letošnja Velika noč

Nad. s 1. str.

bodo izgubili svoje posebne pravice. Upravljalcem davkoplačevalskega denarja bodo začeli bolj gledati pod prste. Dokončno bo našla državljansko pravico v našem prostoru resnica. Tudi bo znova napisana zgodovina o naši polpreteklosti, saj narod, ki gradi svoje življenje na neresnici, nima prihodnosti.

To naše veselje pa motita dve nevarnosti. Najprej ta, da bi tisti, ki nasprotujejo našemu ustopu v EZ in Nato, našo referendumsko odločitev uničili prek uplivov na severnoameriške senatorje in poslance, kar že počenjajo. Potem pa ta, da bi se posrečilo dedičem enoumja tudi v našem novem mednarodnem položaju prevzeti usa vodstvena mesta skupnega življenja, kot so to storili po osamosvojitvi.

Družina, 10. aprila 2003, št. 15

Za pol milijona Slovencev

Nad. s 1. str.

kar je vedno pozitivno. Hvalevredno je tudi uspešno sodelovanje s parlamentarno komisijo za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, upoštevanje civilnih družb, ki se ukvarjajo z izseljenci, in hiter ter pozitiven pretok informacij med temi dejavniki.

Bistveno v vsem tem problemu pa je, da bi z ukinitvijo Urada in selitve skrbi na sektor v sklopu ministrstva za zunanje zadeve vladni organ za Slovence po svetu izgubil proračunsko samostojnost.

V tem položaju je več kot dvomljivo, da bi lahko še uspešno izvajal mandat, ki je zabeležen v državni ustavi. Je smotrno in pošteno, da ustavna skrb za pol milijona Slovencev preide v roke vladnega organa, ki ne bi imel zadovoljive avtonomije?

Z naše strani spoštljivo a odločno povzdigamo glas. Zahtevamo, da vladni organ za Slovence v zamejstvu in po svetu ohrani sedanj status Urada. Ne smemo pozabiti, da gre za usodo petine slovenskega naroda. Le tako bomo lahko pozitivno nadaljevali dialog, ki smo ga skupno zgradili.

56. OBČNI ZBOR ZEDINJENE SLOVENIJE

V nedeljo 6. aprila je naše krovno društvo Zedinjena Slovenija imelo svoj redni letni občni zbor, ki se je vršil v Slovenski hiši v Buenos Airesu. Najprej je bila ob 9.30 uri v cerkvi Marije Pomagaj sveta maša, ki jo je daroval gospod Dani Vrečar SDB za vse pokojne člane in odbor-nike društva.

Po maši so se v mali dvorani v tretjem nadstropju zbrali člani. Zbor je po pozdravu predsednika Toneta Mizerita pričel prelat dr. Jure Rode z molitvijo. Sledile so formalnos-ti kot izvolitev overovateljev (arh. Jure Vomberger in Stane Snój) ter preštevalcev glasov (Katica in Janez Dimnik).

Nato so prišla na vrsto poročila posameznih referatov: tajnica prof. Neda Vesel Dolenc, blagajniško Stanko Jelen, za kulturni referat inž. Bogdan Magister (ga je poslal iz Slovenije, kamor se je izselil); šolska referentka gdč. Angelca Klanšek, ravnateljica srednješolskega tečaja prof. Neda Vesel Dolenc, za mladinski referat Stanko Jelen, in referat za tisk gospa Pavlina Dobovšek. Vsa poročila bomo objavljali v tej in v prihodnjih številkah. Končno je svoje poročilo podal tudi predsednik Tone Mizerit. Govor smo objavljali v prejšnji številki našega lista.

Po kratkih vprašanjih in pojasnitvah o predloženih po-ročilih je v imenu nadzornega odbora dr. Jože Dobovšek odobril delo odbora ter potrdil, da je bilo vse v skladu s pravili in zakonodajo, ter predlagal, da člani podelijo razrešnico odboru, kar so s ploskanjem potrdili.

Po sklepu, naj članarina ostane zanekrat enaka, so prišle na vrsto volitve novega odbora. Predstavljena je bila samo lista odbora, ki so jo prisotni soglasno potrdili. V novem dvoletnem mandatu bo društvo vodil sledeč odbor: predsednik: Lojze Rezelj; podpredsednika dr. Vital Ašič in prof. Neda Vesel Dolenc; tajnik, Tone Mizerit; blagajnik, Alenka Jenko Godec; referat za kulturo: Andrej Rezelj, Mirjam Oblak, Tone Oblak, Dominik Oblak in Andrej Golob; mladinski referat: Stanko Jelen in Franci Žnidar; referat za zunanje stike, dr. Vital Ašič; referat za šolstvo: Ani Klemen, Angelca Klanšek, Marjana Batagelj in France Vitrih; referat za tisk: Pavlina Dobovšek, Metka Mizerit in lic. Franci Markež; referat za zgodovino, arh. Jure Vomberger; nadzorni odbor: Božidar Fink; dr. Katica Cukjati in inž. Jernej Dobovšek; razsodišče: arh. Marjan Eiletz, dr. Marko Kremžar in prof. Tine Vivod. Z občnega zbora so bila poslana tudi pozdravna pisma argentinskim in slovenskim oblastem, slovenski Cerkvi in prijateljskim društvom.

POROČILA Z OBČNEGA ZBORA

TAJNIŠKO POROČILO

V teku leta 2001 je bilo 11 prijav novih članov; umrlo pa je 13 članic in članov, in sicer: Ivana Stanjko roj. Godina, Miha Ribnikar, Majda Hočevar roj. Markež, Stanko Malalan, Marta Jeločnik roj. Bedenčič, Elizabeta Lavrič roj. Pavšer, Joža Markež, Marija Kopač roj. Stanovnik, Avgust Jeločnik, Tine Selan, Milan Ecker, Francka Burjek roj. Cerar in Jože Mehle. Posmrtnina je bila plačana svojcem 4 pokojnih, 9 pa ne, ker so bili v zaostanku s plačilom članarine za več kot šest mesecev.

Po knjigovodstvu imamo vpisanih 330 članov, med njimi 165 družinskih; torej skupaj 495 članic in članov, mnogi z dolgoletnimi dolgi.

Zedinjena Slovenija je prejela v teku leta 124 pisem in faksov. Odposlala pa je 67 pisem in faksov. Sem pa niso šteta pozdravna pisma z občnega zbora, ki smo jih poslali 54; božična voščila, ki smo jih poslali 52, niti vabila k udeležbi in pa zahvalna pisma ob priložnostih domobranske proslave, državnega praznika, ki jih je bilo skupaj 102. Prav tako smo v sklopu Medorganizacijskega sveta odposlali 55 vabil na seje, 34 na izredno srečanje, poleg tega pa natisnili in razpečali zapisnike v 55 izvodih.

Raznih pisem, opominov, terjatev in odpovedi smo v območju Svobodne Slovenije v letu 2002 odposlali 189.

Kar se tiče elektronske pošte, smo v sklopu Zedinjene Slovenije in Svobodne Slovenije prejeli v letu 883 e-mailov in odposlali 735. Tukaj niso všteta dnevna poročila Radia Ognjišče, ki jih redno prejemamo, priloge časopisov, informativni bilteni strank in ustanov, itd.

Tednika Svobodna Slovenija se skupno razpeča 665 izvodov. Podrobno stanje bo podano v poročilu tiskovnega referata. Brisati bomo morali še nekaj naročnikov, ki ne odgovorijo na naše opomine in imajo večletni dolg. Tudi v ZS je mnogo članov, ki so za več let dolžni naročnino. Te terjamo in v primeru neplačila jih bo treba po pravilni-ku izbrisati.

Redne stike smo imeli s Slovenskim planinskim društvom iz Bariloč in z Društvom Slovencev v Mendoza, Slovenskim društvom in Miramaru in Slovenskim društvom Triglav v Rosariju. Prav tako smo v pisnem stiku z društvom slovenskih potomcev v Paraná, Entre Ríos.

V teku leta 2002 je imel odbor 10 rednih sej, organiza-tivno pa je pripravil tudi 5 rednih sej Medorganizacijskega sveta. Zedinjena Slovenija je tudi organizirala srečanje Razširjenega Medorganizacijskega sveta s člani Parlamen-

tarne komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu Državnega zbora Republike Slovenije, ki so nas obiskali v mesecu aprilu.

Vse delo v pisarni je med letom potekalo normalno. Delovne moči so bile zaposlene tako z delom uprave Društva in Svobodne Slovenije, kot Knjižnice in tudi Arhiva slovenske skupnosti.

Ob sklepu poslovne dobe izrekam zahvalo odbornikom in članom za sodelovanje.

Prof. Neda Vesel Dolenc

BLAGAJNIŠKO POROČILO

Moje poročilo obsega dobo od 1. januarja 2002 do 31. decembra 2002, čeprav sem mesto blagajnika prevzel šele meseca novembra, ko je Matjaž Čeč zaradi osebnih razlogov zapustil blagajniško mesto. Zato je umestno omeniti, da je finančno skrb za društvo za Zedinjeno Slovenijo in tednik Svobodno Slovenijo skoraj vse leto vršil on. Da je letni izid uspešen, se moramo v veliki meri zahvaliti njemu.

Skrčeni blagajniški izid je sledeč:

DOHODKI		Najemnine	3600,00
Članarine	6061,00	Pisarniški stroški	1951,55
Naročnine	22013,29	Telefon	1671,56
Zaostale naročnine		Pošta	15718,34
in valutna razlika	26781,20	Tiskarna	36500,19
Obresti	838,86	Davki	1985,00
Knjižnica	432,25	Računalniški stroški	
Šolski dohodki	1189,00	2474,00	
Kolonija	8220,00	Internet	1617,91
Darovi	23586,55	Razni stroški	898,75
Razni dohodki	520,00	Kolonija	1700,00
Oglasi	11849,50	Posmrtnine	840,00
		Prireditve	1977,49
Skupaj	101491,60	Oglasi	297,00
		Skupaj	115166,30
IZDATKI		Idatki	-115166
Amortizacija	4573,50	Dohodki	101491
Plače	38774,50	Saldo	-13675
Potnine	586,60		

Omeniti moram, da to poročilo odgovarja bilančnemu zapisku po obveznih legalnih predpisih, ki pa ne odgovarja konkretni denarni bilanci leta. Od omenjene izgube je treba odšteti 4573 pesov amortizacije in račun treh števil Svobodne Slovenije od leta 2001, ki smo jih plačali tiskarni v letu 2002. Tako da smo dejansko beležili ob koncu leta le minimalno izgubo.

Naj povem še, da imamo v Slogi dve vlogi, ki znašata: v računu Svobodne Slovenije 5.886,77 pesov in v računu Zedinjene Slovenije 10.070,86 pesov.

Končno se zahvalim vsem, ki so na kakršenkoli način pripomogli, da smo v težkih okoliščinah prebrodili še eno leto.

Stanko Jelen

POROČILO KULTURNEGA REFERENTA

V preteklem letu je kulturni referat pripravil tri prireditve, za katere je odgovorno društvo Zedinjena Slovenija. Te so Domobranska proslava, praznovanje slovenske državnosti ter Slovenski dan.

Spominsko domobransko proslavo 2. junija smo pričeli z mašo, ki jo je daroval prelat dr. Jure Rode s somašniki v cerkvi Marije Pomagaj. Med mašo je pel mešani pevski zbor iz Našega doma pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vomberger. Po sv. maši so predsednik ZS Tone Mizerit, podpolkovnik Slovenske narodne vojske Emil Cof in predstavnik domobrancev Slavko Urbančič in Franc Oblak položili slovenski šopek pred spomenik padlim žrtvam brezbožnega komunizma, nato pa je v tišini odmeval žalostni glas trobente, s katero nas se je Franci Žnidar povabil k tihemu spominu na pomorjene domobranske vojake. Sledila je v dvorani akademija s pesmijo in recitacijo. Slavnosti nagovor je podal Gregor Batagelj. Geslo proslave je bilo Lux perpetua - Večna luč. Spremno besedilo je napisal Martin Sušnik. Nastopali so Nežka Štefe, Sonja Avguštin, Jože Oblak in Marko Štrubelj. Pel je moški zbor iz vseh naših domov. Sceno sta pripravila Dani Čop in Aleksander Zarnik. Šopek je pripravila Ani Klemen. Oblikovanje in tiskanje programov Matjaž Čeč. Režija je bila pod vodstvom dr. Štefana Godca. Lahko omenimo, da je bila prireditve zelo lepo obiskana.

22. junija smo praznovali **enajsto obletnico osamosvojitve Slovenije**. Pričeli smo z mašo v cerkvi Marije Pomagaj. Daroval jo je delegat prelat dr. Jure Rode. Med mašo je pel pevski zbor iz San Martina pod vodstvom Lučke Marinček Kastelic. Sledil je poklon pred spomenikom naših žrtev, kamor so predsednik ZS Tone Mizerit, tajnica prof. Neda Vesel Dolenc in veleposlanik Republike Slovenije v Buenos Airesu mag. Bojan Grobovšek položili šopek rdečih nageljev, ki ga je pripravila Ani Klemen. Sledila je v dvorani akademija s pesmijo pri pogrjenih mizah in pred okrašenim odrom. Slovenski zbor iz San Martina pod vodstvom ge. Kastelčeve nam je zapel slovenske narodne pesmi. Slavnostni govornik je bil dr. Andrej Fink. Pozdravil nas je veleposlanik RS mag. Bojan Grobovšek. Spored je povezoval arh. Jure Vomberger. Scenski prostor so obliko-

Prisebnost v usodnem času

„Vse je mogoče zboljšati“ - Ford

V teh mesecih po počitniški dobi se vrstijo občni zbori, kjer vodstva organizacij polagajo račune o zadnji poslovni dobi in sprejemajo smernice in sklepe za nadaljnje delo. Ko se načrtujejo programi za nove delovne dobe, je koristno pregledati poslovanje: potrditi vse, kar je bilo dobrega in v skladu z nameni ustanove; pri tem se v korist ustanove ne sme prezreti napak, zgrešenih ukrepov ali neizpoljenih sklepov. Nevarnost za vsako ustanovo je, da se neprijetne stvari tiho obidejo in odgovornost zavrne. Odkritosrčno pretresanje pomanjkljivosti pa je lahko zdravilo za ustanovo in prepreči večje ali manjše krize.

Pri ugotavljanju dejanskega stanja, uspehov, napredka, napak, vrzeli, nas mora spremljati bistrovidnost, zlasti ko snujemo načrte in programe. Organizacija je skladna, smotrna povezava vodstva in članov za doseg zastavljenih ciljev. Za uspešno delo so potrebni jasno zastavljeni cilji, sredstva in metode dela. Seveda so potrebne seje vodstva, odsekov in sestanki članov. Cilji ustanove določajo obliko organizacije, narekujejo primerne metode in sredstva.

Vodstvo je malta, je cement, ki drži člane v organizaciji skupaj, ustvarja med njimi živ in pogost stik na razne načine. Vodstvo skrbi za izvajanje programov. Nevarnost za ustanovo se pojavi, če ni stvari, ki bi člane družile, če se članstvo prepušča brezdelju ali svojevoljnemu dejanjem. Organizacijo ohranja pri življenju stalen stik med člani (prireditve, družabnost, kultura, šport itd.) in zavest članov, da morajo zaradi ciljev ustanove držati skupaj ter pri izvajanju programov sodelovati.

Prihodnost ima organizacija, ki skrbi za živahno društveno življenje, za pridobivanje novih članov, za mladino in najmlajše, za ostarele in mlade družine. Društvo, kjer vladajo lepi odnosi med vodstvom in člani, živahen dialog in možnost zdrave kritike, bo težko zašlo v krizo. Organizacijo vzdržuje jasnost ciljev, solidno izvajanje načrtov, živ stik in skrb za člane.

Organizacija je zaradi članov in ne člani zaradi organizacije. Člani prostovoljno sodelujejo, ker se zavedajo ciljev in vrednot ustanove. Prešinjati jih mora navdušenje in odgovornost za skupno stvar.

Je več načinov, ki rušijo organizacijo ali pa povzročijo krizo, naj omenimo samo nekatere. Pomanjkanje živga stika, dialoga. Kjer ni prireditve, življenje nujno usiha, člani odpadajo. Kadar ni smisla za izvajanje programov in prevladuje rutina brezdelja, takrat se ustvarja „stoječa voda“. Pomanjkanje razgovorov in zdrave kritike (ki se neupravičeno proglašajo za nerganje) vodi organizacijo v krizo, notranji razkroj, nezadovoljstvo.

Videti znake življenja, poznati vzroke mrtvila in najti primerna sredstva za rešitev krize, se pravi, imeti prisebnost v usodnem času.

Živimo v svetu, kjer je življenje prežeto s potrošniško miselnostjo, nasiljem in uživaželjnostjo. Pri teh vplivih ni lahko vzdrževati organizacije z idealističnimi cilji. Naša sredstva so razmeroma skromna. A ljubezen do vrednot, visokih ciljev, mora biti iznajdljiva. Ne smemo si zapirati oči pred resnico, ne se prepuščati toku brezbriznosti ali celo obupa.

V tem usodnem času je možna rešitev iz krize le z velikim pogumom, izredno ljubeznijo in prisebnostjo.

-šč

vali Tone Oblak, Dani Čop, Aleksander Zarnik, France Bidovec, Ivanka Krušič, Ivanka Zupanc in Lojze Modic. Luči in zvok je imel na skrbi Aleksander Šuc s sodelavci in oblikovanje programov Ivan Hrovat. Na stenah dvorane je 18 naših likovnih umetnikov razstavljalo svoje stvaritve pod vodstvom Andrejke Dolinar Hrovat. Slavnostno večerjo so pripravili člani Hladnikovega doma iz Slovenske vasi. Društvo ZS je podelilo letna priznanja sledečim kulturnim delavcem: Marjani Marn, Ivanu Rodetu in Stanetu Snój.

47. Slovenski dan se je vršil 13. oktobra 2002 v Našem domu v San Justo. Slavje se je pričelo ob 11:30 s sv. mašo v sanhuški stolnici z nagovorom delegata prelata dr. Jureta Rodeta ob somaševanju krajevnega župnika Toneta Bidovca. Med mašo je prepeval mešani pevski zbor iz San Justa pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vomberger. Ob 12:45 se je slavje nadaljevalo v Domu z dviganjem zastav in petjem argentinske in slovenske himne. Ob 13:00 uri se je pričela jutranja akademija obletnice Doma, kjer so nastopali: Otroški zbor Balantičeve šole, Mešani pevski zbor San Justo in recitatorji Našega doma. Po kosilu ob 17:00 uri pa se je pričel glavni del Slovenskega dne, to je bil kulturni program. Ob 100. obletnici rojstva dramatika Joža Vombergerja smo uprizorili njegovo igro Voda na odru Frida Benznika. Slavnostni govornik je bil lic. Franci Markež. Pozdravili so tudi vse navzoče predsednica San Justa Mici Malavašič Casullo, predsednik ZS Tone Mizerit in veleposlanik RS mag. Bojan Grobovšek. Pri tej igri so nastopali člani vseh Domov. Igro je režiral Blaž Miklič. Sceno je izdelal Tone Oblak in sodelavci. Luči in zvok so imeli na skrbi Pavel Erjavec, Marko Štrubelj in Pavel Modic. Po igri

Nad. na 8. str.

**BLAGOSLOVLJENE PRAZNIKE
GOSPODOVEGA VSTAJENJA**

ŽELI VSEM ROJAKOM

**ZEDINJENA
SLOVENIJA**

SLOVENSKI DOM CARAPACHAY

želi vsem rojakom
blagoslovljene velikonočne praznike

SLOVENSKI DOM V SAN MARTINU

želi vsem rojakom v tujini in domovini
blagoslovljene praznike Kristusovega vstajenja

ROJAKOM TU IN PO SVETU ŽELI
BLAGOSLOVLJENO
VELIKO NOČ

Društvo Slovenska vas

Društvo Slovenska pristava

želi
vsem članom, prijateljem in znancem
blagoslovljene velikonočne praznike

Vesele velikonočne praznike
vsem članom in prijateljem
želi

SLOMŠKOV DOM

NAŠ DOM - SAN JUSTO

vošči vsem članom in prijateljem
srečne in blagoslovljene
VELIKONOČNE PRAZNIKE!

Vsem rojakom v Argentini, po svetu in
v domovini želimo blagoslovljene praznike
Kristusovega vstajenja. Njegova luč nam kaže pot
pri delu za narod in Slovenijo.

NSi - Nova Slovenija
območje Argentina in Južna Amerika

Vesele in blagoslovljene velikonočne praznike
vsem Slovencem po svetu in v domovini!
Daj, Bog, da bi bil Vstali Zveličar
večni simbol svobodnega naroda!

**Odbor SDS
Argentina**

Gospod življenja je vstal,

vstali bomo tudi mi.

Da bi ta resnica postala podlaga našemu krščanskemu pogledu
na življenje in vedremu pričakovanju prihodnosti,
želi vsem rojakom v Argentini:

- DUŠNOPASTIRSKA PISARNA
- ODBOR ZA SLOVENSKO HIŠO
- DUHOVNO ŽIVLJENJE
IN OZNANILO
- VINCENCIJEVA KONFERENCA

Vsem rojakom želi
vesele in blagoslovljene velikonočne praznike

Florida 138
Corrientes 460
Buenos Aires - Argentina

Blagoslovljene velikonočne praznike vošči vsem rojakom

BAJDA s.r.l.
parketi

<http://www.bajda.com.ar>

Av. del Libertador 8478 - Cap. Federal - Tel.: 4704-0794
Laguna 383 - C1407JVA Capital Federal - Tel./Fax: 4671-2494; Mendoza

Srečne in blagoslovljene
velikonočne praznike
vam želijo

JAKOS

Najmlajši festival

Zgodilo se mi je, ko sem nekega dne novembra meseca lanskega leta prišel z dela domov. Otroka, in sicer moja dva mladca 14 in 12 let stara, sta mi sporočila, da se bo vršil prvi

pevsko glasbeni večer mladcev in mladenk. "Kako to? Po navadi je ta festival tam nekje avgusta meseca...", sem jima rekel. "Ne, ati", sta mi odgovorila, "to bo 21. decembra in organi-

ziral ga bomo mi, mladci in mladenke iz vseh slovenskih domov iz Buenos Airesa."

Poleg vsega dela in truda, posebno pa še proti koncu leta, so vsi voditelji naših otrok to odgovornost prevzeli na svoje rame.

Mladci in mladenke so bili sami svoji organizatorji in glava te organizacije je bil Jože Rožanec ml., ki je skrbno zbral točke zanimivega programa.

Prišla je omenjena sobota in šli smo v Naš dom San Justo, kjer so otroci ves dan tekmovali in se družili, navijali in smejali, spoznavali se in gojili medsebojno

NOVICE IZ SLOVENIJE

VOLITVE MED ROMI

V Krškem so Romi s stalnim bivališčem v tej občini na predčasni volitvi izvolili svojega predstavnika v občinskem svetu. Tako bo 32. Za sedež v občinskem svetu se je potegovalo pet kandidatov, zasedel ga je pa Zdravko Kovačič. Zanimivo je, da so morali zmagovalca v skladu s pravili izžrebat, saj sta dva kandidata - Zdravko Kovačič in Marjan Brajdič - prejela enako število glasov. Nedeljskih volitev se je udeležilo 105 volivcev. In še druga zanimivost: obe kandidata naj bi bila nepismena...

DAN SLOVENSKE ZASTAVE

Tudi letos so v geometričnem središču Slovenije Geoss pripravili tradicionalno slovesnost ob dnevu slovenske zastave. Udeleženci prireditve, ki jo vsako leto pripravlja društvo Heraldica Slovenica - v spomin na prvi dvig slovenske trobojnice, ki jo je leta 1848 pri ljubljanski gostilni Zlata zvezda izobesil študent prava Lovro Toman, so se zbrali v Spodnji Slivni pri Vačah, potem pa državno zastavo pospremili do obeležja geometričnega središča, kjer so jo slovesno dvignili. Osrednji govornik je bil književnik Rudi Šeligo. Letos so prvič tudi ocenjevali prapore različnih občinskih organizacij. V društvu Heraldica Slovenica ugotavljajo, da le še slaba dvajsetina od skupno 193 občin nima urejenih svojih simbolov, kot so npr. grb, zastava, znak in emblem. Na slovesnosti so izročili zastavo Jošku Jorasu, „borcu za južno mejo“, v nadomestek za tiste, ki mu jih pobere hrvaška policija.

PIRATSTVO V RAČUNALNIKIH

Znižanje stopnje računalniškega piratstva v Sloveniji bi opazno pripomoglo k ekonomski rasti države. Slovenija namreč že ima koristi, ki jih je prineslo 31-odstotno znižanje piratstva od leta 1996. Če bi se stopnja piratstva v Sloveniji do leta 2006 znižala še za deset odstotkov, bi to za slovensko gospodarstvo pomenilo nadaljnjih 200 milijonov dolarjev prihodkov, ustvarilo bi 1300 visoko plačanih tehničnih delovnih mest, za 130 milijonov dolarjev povečal dobiček domače industrije in ustvarilo 57 milijonov ameriških dolarjev dobička od davka, so sporočili iz združenja proizvajalcev in prodajalcev računalniške opreme BSA.

ŠKODE NA KMETIJAH

Torkova (9. aprila) pozeba v Vipavski dolini, kjer se je temperatura spustila tudi do -9 stopinj C, je po ocenah Kmetijske zadruge Vipava povzročila velikansko škodo na vseh vrstah sadnega drevja, predvsem pa na breskvah. Na podlagi odkupa v prejšnjih letih v zadrugi pričakujejo, da bo odkup sadja, ki ga prevzemajo od članov in kooperantov, manjši za 2750 ton, za približno 200 milijonov tolarjev pa bodo manjši tudi prihodki.

ŠE ENA LUKNJA

Graditelji predora Kastelec so prebili prvo, levo od dveh predorskih cevi na avtocestnem odseku Klanec - Ankaran v smeri proti Kopru. Njena izkopna dolžina znaša 2268 metrov. Preboj desne cevi graditelji načrtujejo čez predvidoma teden dni.

SLOVENC I IN ŠPORT

ZDAJ PA ŠE TRANSEUROPA!

Slovenski tekaški ultramaratonec Dušan Mravlje bo 19. aprila v portugalski Lizboni startal na doslej najtežji preizkušnji. Potem ko je pretekel že ameriško celino na teku Transamerica in Avstralijo (Transaustralija), je zdaj na vrsti še Evropa. Na 5.000 kilometrov dolgem teku Transeuropa Foot Race bo sodelovalo nekaj več kot 40 tekačev, cilj pa bo 21. junija v Moskvi. Kar 64 etap bo tekače na tej najdaljši preizkušnji vodilo s Portugalske, preko Španije, Francije, Belgije, Nemčije, Poljske, Belorusije in Rusije.

6 ZMAG V VODI

Slovenski plavalci iz raznih klubov so nastopili na mednarodnem plavalnem mitingu v Ostravi na Češkem, kjer so v konkurenci 350 tekmovalcev iz petih držav 15-krat stopili na stopničke za zmagovalce, 6-krat na najvišjo. Dve zmagi je dosegla Anja Klinar, ki je bila najboljša na 200 m mešano in 100 m delfin, njena klubska kolegica Lavra Babič je zmagala na 800 m prosto. V moški konkurenci pa se je dveh zmag veselil plavalec Martin Vrhovšek, ki je bil najboljši na 200 m mešano in 400 m prosto. Šesto slovensko zmago je dodal plavalec Žiga Babošek na 1.500 m prosto. Najboljši posamični izid mitinga je z 1:50,17 na 200 m prosto dosegel Čeh Kvetoslav Svoboda.

S TENISOM NA 40. MESTO

Slovenska teniška reprezentanca je po zmagi s 4:1 proti Gani na posebni lestvici za Davisov pokal napredovala s 43. na 40. mesto. Naslednji nasprotnik Slovenije, reprezentanca Danske, s katero se bodo varovanci kapetana Borisa Breskvarja v gosteh pomerili od 11. do 13. julija, je napredovala za dve mesti in je trenutno 47.

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Priprava nove ustave

Omenili smo, da je bil največji problem v prvih letih nove države ureditev mej z Italijo in Avstrijo, kjer smo izgubili veliko zemlje in Slovencev.

Drug problem pa je nastajal v notranji ureditvi. Narodno viječe v Zagrebu se je z ustanovitvijo Kraljevine SHS razpustilo. Slovenska narodna vlada pa je ostala in prevzela vodstvo Slovenije. Vlada v Beogradu še ni bila zmožna učinkovite administracije. Prvo slovensko vlado je vodil vitez Josip Pogačnik, njenih članov je bilo 6 iz SLS, 4 iz liberalcev - Jugoslovanske demokratske stranke (JDS), eden pa iz socialistične. Ta vlada je trajala le do februarja leta 1919, ko jo je zamenjala nova deželna vlada pod predsedstvom dr. Janka Brejca (SLS) in so jo sestavljali po dva predstavnika vseh treh strank. Ko je vlada v Beogradu odstopila avgusta 1919, je nova vlada kratkotalno zahtevala, da odstopi tudi slovenska vlada. Bil novega predsednika je bil imenovan liberallec dr. Žerjav. V kolikor ni sam izročal kompetenc vladi Beogradu, si jih je ta sama jemala. Februarja 1920 je nastopil spet dr. Brejc, meseca decembra dr. Leonid Pitamic in februarja 1921 dr. V. Baltič.

Notranjepolitična smer je šla čedalje bolj v centra-

lizem. Leta 1918 je bila večina slovenskih strank za avtonomijo, SLS celo za republiko. V prvo jugoslovansko narodno predstavništvo - konstituantno so po splošni in enaki volilni pravici decembra 1920 posamezne stranke izvolile svoje zastopnike, SLS 14, JDS - liberalci 3 in JSDS - socialisti 6, Komunistična partija 5, Narodna socialistična stranka 2 in nova Slovenska kmečka stranka, ki je konkurirala SLS, 8.

V konstituenti dejanske razprave ni bilo, Hrvati so ostali doma. Korošec je zahteval poleg pokrajinskih avtonomij še en dom v parlamentu, delno socializacija velikega kapitala, ohranitev občin in pokrajine, kot jih je ustvarila zgodovina. Klerikalci in komunisti so še pred končnim glasovanjem konstituantno zapustili. Pri glasovanju je za srbski predlog glasovalo 223 poslancev, proti pa 35.

Tako so na Vidov dan 28. junija 1921 sprejeli novo ustavo Kraljevine SHS, centralistično in monarhistično vidovdanske ustavo. Država je razpadla na vrsto oblasti (pokrajini), katerim je načeloval iz Beograda določen veliki župan. Vsa oblast je bila v rokah kralja, parlamenta in vlade v Beogradu, kar je pokopalo vse upe na avtonomijo.

PISALI SMO PRED 50 LETI

FINŽGARJEV „DIVJI LOVEC“

Pri nedeljski predstavi pri SIO je režiser Marjan Willenpart držal ves aparat čvrsto na konopcu. Obleke: v Buenos Airesu je gorenjskih narodnih noš dovolj. Le odkod so igralci zvelikli vse pumparice in jahalne hlače skupaj? Podobno je bilo z maskami, nekateri sploh niso bili maskirani, za druge bi bilo bolje, da ne bi bili. Pevci so bili nepripravljeni.

Scenograf Petkovšek bi bil lahko vstavil v sceno kak bohkov kot. Igralci Kramarjeva in Hribovšek ter Vombergar so igrali, kot smo od njih pričakovali. Najbolj je napredoval Kastrevc, ki je edini imel popolno masko. Javoršek je dobro pazil na govor, napredek je tudi pri Svetlinu. Najtežjo vlogo je imel Oven, Volkova bi bila kot nalašč, če bi bila oblečena, kot so bile kovačice pred 90 leti. Tudi kmetu Omanu bi dal prvenstvo.

Dvorana je bila že pred dnevi razprodana. S popravki in folklornimi dodatki bi si želel gledati igro še enkrat v Willenpartovi režiji na prostem, med drevjem v Moronu. MM

SAN FERNANDO

Naš kaplan Vinko Flek je povabi vse slovenske farane na cvetno nedeljo na duhovno obnovo. Cerkevni nagovor je imel Tone Škulj, nato je bila v župnijski dvorani prosvetna prireditev. Najprej so zaigrali na kombinadu plošče z romanja v Lemont v ZDA. Nato je imel nagovor na matere Vinko Flek. Sporočil je, da je možno, da se bo v kratkem v San Fernandu organizirala slovenska maša za rojake.

ESLOVENIA, MI TIERRA

El sistema educativo

Una vez que Austria recuperó las regiones eslovenas, después de la derrota de Napoleón, comenzó a organizar de manera más sistemática la educación. Sabía que para poder aspirar a una nación desarrollada y pujante en materia económica debía ocuparse de la educación. Pero, por otra parte, era consciente de que un pueblo inculto no se metería en rebeliones.

El emperador Francisco José les habló de esta manera a los profesores de Ljubljana: „Aténganse a lo viejo, a lo comprobado, que es lo bueno. No necesitamos tener grandes sabios, sino ciudadanos correctos y honestos. El que esté bajo mi autoridad debe enseñar según mis órdenes. El que no se sienta capaz de cumplir con esto o llega con ideas nuevas, tiene las puertas abiertas para irse o me encargaré yo de echarlo.“

Los maestros tenían que ser al mismo tiempo también sacristanes y organistas. Recibían el sueldo en especie, que tenían que recaudar ellos mismos, yendo de casa en casa.

Se introdujo otra vez el trivium. En la gobernación de Ljubljana el número de escuelas primarias creció de 220 a 350 en el año 1846. Cada tercer niño esloveno iba a la escuela.

Había 16 escuelas secundarias. Los bachilleratos estaban situados en Ljubljana, Novo mesto, Celje, Maribor, Celovec, Gorica, Koper, Trst, Idrija. Las asignaturas de mayor relevancia eran: religión, latín, griego, geografía, historia, matemática y biología. Algunas asignaturas se impartían en alemán y otras en latín. Lo mismo ocurría en Primorska. El número de estudiantes de la escuela media iba en descenso.

Los liceos (nivel terciario) estaban en Ljubljana, Celovec y Gorica. Se diferenciaban de las universidades porque tenían menor cantidad de materias y no podían expedir títulos habilitantes ni doctorados. En Ljubljana tenían dos años de estudios filosóficos (base y fundamento de todos los estudios posteriores) y el curso completo de teología (cuatro años). En los liceos contaban con cátedras de idioma esloveno. En Ljubljana estaba a cargo de Metelko y en Gorica de Primic y Kvas.

Slomšek introdujo la enseñanza del esloveno en el seminario de Celovec.

NOVI ODBOR NOVE SLOVENSKE ZAVEZE

V soboto, 6. aprila je bil v Festivalni dvorani (bivši Baragov dom) v Ljubljani redni občni zbor, na katerem so bile tudi volitve novega odbora.

Volivci, ki so napolnili obširno dvorano, so izvolili

za predsednika nove poslovne dobe bivšega državnega tožilca Antona Drobniča, medtem ko bo dose-danji predsednik NSZ dr. Tine Velikonja postal njegov nadomestnik-podpredsednik.

MENDOZA

Na cvetno nedeljo smo po križevem potu gledali lepo igro. Naši fantje so postavili na oder Luč z gora. Za nas je bil to lep dosežek in smo fantom hvaležni.

TRINKOV KOLEDAR ZA BENEŠKE SLOVENCE 1953

Po obsegu ga res ni primerjati z drugimi. Vsa knjižica obravnava beneško slovensko stvarino. Najprej je Garbac orisal postavbo 90-letnika msgr. Ivana Trinka, tamkajšnjega voditelja Slovencev. Sledi obširen anonimen članek iz domače zgodovine, ta članek dopolnjujeta sestavka o cerkvenih, gospodarskih in socialnih razmerah.

Tretji del je geografski, četrti pa literaren. Bratom in sestram ob Nadiži, Teru in Režiji čestitamo k tej mali, a bogati knjižici.

MM

Svobodna Slovenija št. 16; 16. aprila 1953

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Valentín B. Debeljak / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Antonio Mizerit / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar

Glavni urednik: Tine Debeljak ml. / Za Društvo ZS: Tone Mizerit / Sodelovali so še: Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Vladimir Kos, Stane Žužek, TAZOMO, Pavlina Dobovšek, Marjan Šušteršič, Viktor Leber, Magdalena Žgajnar. / Mediji: STA, Radio Ognjišče.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Correio Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
Oddajam 2 stanovanja za 3/5 oseb v Villa Catedral - Bariloche. Informacije na Tel: (02944) 42-4978 / E-Mail: razingergrohar@ciudad.com.ar
Bungalvi v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814. E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izletji po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ADVOKATI
Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5.nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpact.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@sfanet.com.ar
dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.
dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

GOSPODARSTVO
Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
15. aprila 2003
1 EURO 232,32SIT
1 U\$S dolar 216,33SIT

Slovo in upanje
Nad. s 4. str.

ni na Mačkovi in tam uredimo stalno bivališče. - Še en problemček imamo: nimamo smetnjaka, zato ne moremo puščati smeti kar tako, da bi jih odnašali. Čakamo, da nam bo Snaga pustila tisto črno posodo na koleščkih, in iz nje ob četrkih odnašala smeti.

V petek smo torej bili v Ljubljani z avtobusom. Karta je prav zasoljena: za 12 km (20 min. vožnje) stane 460 SIT, kar je nekaj takega kot 2,14 dolarjev! Pa spet ni bilo nič s stalnim bivališčem. Napotili so nas na sodišče, pa je bilo ravno konec urnika. Torej smo šli lepo domov.

Soboto smo mislili preživeti doma ali na bližnjem sprehodu, pa nas je Marko Fink povabil na kosilo in nato na ogled okolice in njegove hiše. Bil je sam, ker je moral priti zaradi delavca, ki mu je polagal plošče na zunanjih stopnicah. Hiša - to je hiša in pol! Vse zelo veliko, svetlobno, lepo razgledno, z vsemi modernimi pritlikinami. Marko je v nedeljo zjutraj Miriam zapeljal v Stično k zadnjemu dnevu duhovnih vaj katoliških pedagogov, mi pa smo šli k maši na Škofljico. Cerkev je sorazmerno nova, zelo moderna, župniku pa je ime Jože Tominc in je bratranec od našega pristavskega Tominca. (Je iz Šentjošta in je imel očeta domobranca).

V ponedeljek sta šla oba otroka zgodaj v šolo - kar sama! Opoldne sva šla še midva na Škofljico, nekaj kupila, Miriam je šla pa še k župniku, ker je bilo rečeno, naj pridemo kaj na klepet. Župnik je tiste zagnane sor-

te, ki bi vse naredil z glavo skozi zid in mu veliko tudi uspe. Ko je zvedel, da nimamo televizije, nam je takoj eno svojo pripeljal (novo, veliko!) - problem: antena! A naslednje dneve smo nabavili sobno (in se v glavnem le nekaj vidi), ker smo brez avta, bi kar med župljani povprašal, kdo ima kak avto v garaži, pa ga ne uporablja; kar takoj je rekel, da se bo pozanimal za kako službo, itd. Ponujal je krompir, denar, vse. Človeka je kar strah, ko so ljudje tako ustrezljivi in dobri, tako od strani domačih - ali po strani drugih, ki jih sploh nismo poznali, kot so Golobičevi (gospodarji), župnik in drugi.

V četrtek zjutraj 3.4. smo se zbudili in skozi okno videli vse belo! Tla in strehe so bila popolnoma pobeljena, sredi dopoldneva je tudi snežilo lepo v kosmičih. Vendar je trajalo malo časa: kmalu po kosilu je vse splahnelo, le na bližnjih gričih so ostale bele zaplate. Zanimivo, da je pri nas snežilo, v Ljubljani in na Gorenjskem pa ne! Pomlad pa je zaenkrat preveč mrzla za naše občutke. Kaj bo šele pozimi!

V petek naju je Marko Fink peljal v Rašico k Trubarju, kjer se je zbrala zanimiva družina s Kuntnerjem in Šeligom. Zelo nam je ustrezalo vzdušje (bili so sami taki od „naše vere“, kot pravi Miriamin stric).

V soboto smo z drugim stricem, ki se je kdaj tudi ukvarjal z avtomobili, odšli na lov po kakem avtu z dosegljivo ceno. In res smo dobili blizu Kranja Ford iz leta 1990, ki bo po njegovem vozil vsaj še kakih pet let. A ker je bila sobota, smo ga lahko prevzeli šele v ponedeljek. Uvideli smo, da smo drugače preveč priklenjeni na Glinek in odvisni od dragih avtobusov.

SLOGA SPOROČA
Nadzorni odbor (Junta Fiscalizadora) MUTUAL SLOGA sporoča članom, da

ODPOVEDUJE IZREDNI OBČNI ZBOR, ki je bil sklican za dan 26. aprila 2003.

Upravni odbor MUTUAL SLOGA namreč pripravlja nadaljevanje rednega občnega zbora, ki je bil prekinjen 25. avgusta 2002.
S tem bo MUTUAL SLOGA zadostila svoji statutarni obveznosti in zato ni razloga za izredni občni zbor z omejenim redom.

Nadzorni odbor MUTUAL SLOGA

Občni zbor ZS
Nad. s 5. str.

se je nadaljeval program na dvorišču. Tu so nastopali: Sanmartinska otroška folklorna skupina, folklorna skupina Maribor iz Carapachaya, folklorna skupina Vesel slovenski duh iz Rosario, Mendoški oktet, folklorna skupina Slomškovega doma, folklorna skupina s Pristave, Los Chañares in Mendoška folklorna skupina. Luči in zvok: Pavle Malovrh in inž. Janez Jereb. Za prosto zabavo nam je pa poskrbel Slovenski instrumentalni ansambel. Simbola Slovenskega dne pa je oblikoval Marjan Stanič. Vsem, ki so pripomogli, da je Slovenski dan uspel, Bog plačaj.

Vsem rojakom, ki so na kateri koli način pripomogli, da smo mogli vse to v letu 2002 izpeljati, se v osebnem in skupnem imenu prav iz srca zahvaljujem. Novemu odboru pa želim veliko uspehov v naslednji delovni dobi, ki se pričinja.

Inž. Bogdan Magister

Najmlajši festival
Nad. s 6. str.

prijateljstvo. Lepo je videti ta naraščaj, novi rod... Hitro so se zasukali in ob določeni uri se je pričel kulturni program, ki je bil razdeljen v dva dela. V prvem delu, so pokazali veliko resnega dela sledeči mladi: na klavirju: Saši Podržaj, Nežka Papež, Jože in Marjana Rožanec; na orglah: Tatjana Gričar in Mikaela Omahna; violoncello: Marjana Ayerbe; zbor mladcev in mladenk San Justa in Dekliški zbor iz San Martina.

V drugemu delu, so nam dokazali tudi malo šale: Fantje pojejo mamicam (San Martín) in „Mambrutos“ (San Justo).

Naši mladci in mladenke so pri vseh točkah, pri katerih so nastopili, pokazali vso resnost svojega dela, truda pri učenju in lepo izvedbo programa, veselje in smeh pri težavah in v glavnem pa ljubezen do svojih korenin.

Tudi so preskrbeli za zvok in luč, spretno in hitro so delali. Vsa nova tehnologija jim je bila na razpolago...

Torej, dokazali so nam, starejšim, da bodo oni, novi rod, dobri in resni organizatorji kulture in cele slovenske skupnosti v bodočnosti.

VL

Osmo svetovno čudo v Ljubljani
Novi načrti za grajski grič

Najnovejši projekt, ki bo začel kliti na ljubljanskem Gradu, bo postavil Ljubljano med najzanimivejše evropske prestolnice.

Celoten grajski grič je namreč odkupil vlagatelj iz države ob Perzijskem zalivu - Qatar. Šejk Muhamad Al Mansur, tesno povezan z

vladarsko družino, je sklenil diverzificirati svoj poslovni imperij. Tako se je odločil za naložbo na ljubljanskem grajskem griču. Tam bi zgradil nekaj posnetek Semiramidinih visečih vrtov. Šejku Muhamadu se je slovenska prestolnica vtisnila v spomin leta 1987, ko se je v ljubljanskem centru zdravila njegova sestrična. Katarski bogataš slovi po naklonjenosti eksotičnim pticam. Tako bo vsaj 250 ptic frfotalo v posebej ogrevanih steklenjakih na Gradu.

Po grajskem pobočju bo brzela vzpenjača, od vznožja do vrha pa se bodo razprostirali t. i. viseči vrtovi. Seveda ne bo šlo za viseče v pravem pomenu besede, saj je že v antiki prišlo do napa-

ke v prevodu - latinski izraz lahko pomeni tudi „balkonu podoben“. Pravi viseči vrtovi, ki so jih v antiki uvrstili med sedmero svetovnih čudes, so nastali približno v 7. stoletju pr. n. št. med vladanju kralja Nabukadnezarja II. Babilonski kralj je dal vrtove zgraditi, da je pričaral nasmeh na obraz svoje žene Amitis. Na vladarjev ukaz so zgradili nekako umetno goro, ki se je dvigala v terasah, tam pa so dehte tele vsakovrstne živopisane cvetice.

Ljubljanske viseče vrtove - take imajo še v Haifi in Bombaju - bo pojila voda iz Ljubljani. Poseben dodatek bodo eksotične ptice na zadnji, sedmi terasi, nad katero bo poveznjen steklen pokrov. Tam bodo odprli tudi gostinski lokal.

Po Delu, 1. aprila
Za boljše razumevanje članka moramo vedeti, da ga je ljubljansko Delo objavilo kot prvoaprilsko šalo.

Spor na Koroškem

Novice in Naš tednik

11. aprila je izšla prva številka novega skupnega tednika slovenske narodne manjšine na avstrijskem Koroškem, Novice, ki bi nasledil dosedanji glasili obeh osrednjih slovenskih političnih organizacij - Naš tednik (NT), ki ga izdaja Narodni svet koroških Slovencev (NSKS), in Slovenski vestnik (SV), ki ga je izdajala levčarska Zveza slovenskih organizacij (ZSO). Začetna naklada je 3500 izvodov, cena pa 1,30 evra.

Zaradi „precejšnje netransparentnosti v družbi SloMedia in številnih pomanjkljivosti pri pripravi Novic“ pa je Zbor narodnih predstavnikov (ZNP), najvišje telo odločanja v NSKS, na svoji seji 28. marca sprejel odločitev o preložitvi izida Novic in nadaljnjem izhajanju NT. Poleg Novic sedaj torej še naprej izhaja tudi NT, ki ga pod vodstvom njegovega nekdanjega glavnega urednika Janka Kulmescha pripravlja več prostovoljcev.

NT, ki je izšel prav tako na 16 straneh, so pripravili prostovoljci z novinarskimi izkušnjami v Mohorjevi tiskarni v Vetrinju pri Celovcu. Po naročilu predsednika ZNP Franca Wuttija naj bi NT izhajal toliko časa, dokler Novice „ne bodo dejansko sprejete med bralstvom in dokler ne bodo v časniku zagotovljeni vsi segmenti narodne skupnosti“.

Spor zaradi „netransparentnosti in nejasnosti“ pri Novicah je v NSKS privedel tudi do razprav o razpisu predčasnih volitev, ki jih je kot možnost napovedal predsednik NSKS Bernard Sadovnik. Obenem je Sadovnik izdajateljem NT zagrozil z možnostjo pravne tožbe. Spor naj bi se sedaj po posredovanju predsednika ZNP Wuttija razrešil v osebnih pogovorih med Sadovnikom in člani ZNP.

OBVESTILA

- ČETRTEK, 17. aprila:**
V Slovenski hiši ob 20. obredi Velikega četrčka.
- PETEK, 18. aprila:**
V Slovenski hiši ob 19. obredi Velikega petka.
- SOBOTA, 19. aprila:**
V Slovenski hiši ob 21. vstajenjska liturgija.
- NEDELJA, 20. aprila:**
Velika noč.
- PETEK, 25. aprila:**
Izredno srečanje Medorganizacijskega sveta in mladinskih organizacij, ob 20. uri v Slovenski hiši.
- SOBOTA 26. aprila:**
Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
- NEDELJA, 27. aprila:**
Predsedniške volitve v Argentini
Občni zbor na Pristavi.
- ČETRTEK, 1. maja:**
Mladinski športni turnir v Slovenski vasi.
- SOBOTA, 3. maja:**
Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
- Jesenski ples v Slomškovem domu.**
- NEDELJA, 4. maja:**
Obletnica v Slovenskem domu v Carapachaju.
- SOBOTA, 10. maja:**
Dan duhovnosti na STRMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
- NEDELJA, 11. maja**
Vseslovensko romanje v Luján.
- SOBOTA, 17. maja:**
Prireditve Balantičeve šole, v Našem domu v San Justo.

ZA SMEH

Naslov šolskega spisa je: Učiteljica: „Zakaj pa ne sem generalni direktor. Vsi pišejo,“ Odgovor: „Ker pišejo, le Tadej mirno sedi. imam za taka dela tajnico.“